



Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 128. Quid præterea sit notandum circa obligationem confitendi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

917

Q. 128. Quid præterea sit notandum circa obligacionem confitendi integrè. R. Gerjon parte 2. tit. De arte audiendi confessiones, n. 32. litt. X. in proœmio ait: Paucos hactenus reperi, qui perfecte unquam & integrè confessi fuerunt, causâ existente in multis, vel in negligentia vel ignorantia Confessorum: hinc ut saltem ignorantia illa depellatur, paulò fusiùs, etiam per sequentes qq. agendum erit de modo integrè explicandi peccata.

918

§. 1. Est gravis obligatio confitendi integrè omnia & singula mortalia, uti constat ex verbis Conciliorum, Lateranensis, Florentini & Tridentini, quæ retuli n. 595. Hanc autem obligationem esse gravem, manifestum est, nam verba Conciliorum sunt præceptiva vel declarativa præcepti, & materia est gravis, sive spectetur difficultas confitendi, quæ secundùm se est gravissima, sive utilitas & finis, ad quem talis confessio ordinatur, qui est remissio peccati mortalis per istud medium intenta à Deo, ergo.

919

§. 2. Integritas confessionis alia est materialis, alia formalis tantum. Materialis est, si poniens confiteatur omnia mortalia, quæ post diligens examen memoriae ipsius occurrunt. Formalis tantum est, si confiteatur aliqua, non tamen omnia, quæ memoriae occurrunt: & hæc quidem integritas saltem formalis est necessaria necessitate Sacramenti, uti pluribus demonstrat Moya d. 1. q. 8. contra quosdam recentiores. E contrà integritas materialis est necessaria necessitate tantum præcepti.

920

§. 3. Ad integritatem confessionis spectat explicare omnia mortalia secundùm numerum, secundùm speciem, & secundùm omnes circumstantias mutantes speciem malitiæ moraliæ:

talis: Est de fide ex Trid. suprà, nam qui omittit vel numerum, vel speciem aliquam, vel circumstatiām, quæ mutat speciem, ille non confitetur omnia & singula mortalia, ergo. Debet autem exprimi numerus, prout nunc in conscientia agnoscitur, hinc sciens se ter blasphemasse, male confitetur dicendo, accuso me, si bis auter, vel accuso me, quod ter circiter blasphemaverim, sic enim non dicit numerum, prout in conscientia habet.

Q. 129. Quid addendum sit circa modum practicè confitendi integrè quoad numerum. R. §. 1. In l. 5. à n. 147. explicatum est, quandonam actus physicè unus sit unum vel multiplex numero peccatum: Item à n. 167., quandonam actus physicè plures sint unum vel multiplex numero peccatum: Item à n. 173., quandonam peccatum numero multiplicetur propter interruptionem & repetitionem actuum. Denique ibidem à n. 180. dictum est, quandonam peccatum omissionis numero multiplicetur: quæ omnia hic suppono & hic debent recoli ex ibi dictis.

§. 2. Numerus est confitendus vel absolute, 922
vel sub dubio, prout conscientia dictat, secundùm dicta n. 618. unde qui recordatur, quod decies fecerit, peccat mortaliter dicendo, aliquoties feci, sape feci, forte decies feci, quia hæc voces non significant numerum certum, qui in conscientia est. Idem est de eo, qui scit se fecisse decies, & dicit se fecisse decies vel undecies circiter, Dicast. Sroz. l. 1. p. 1. n. 93. Sæpe tamen excusantur pœnitentes per simplicitatem vel bonam fidem, ex qua malunt plus dicere qnàm minùs: